

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ל ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 413

השבתות שלך
בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשבתות חייגו: 03-9091313

20.000 עלונוי שבת

מופצים ברחבי הארץ
הצטרף אלינו והעלונוי יגיע עד אליך! 03-9091313

פרשת שמות

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

והווי זהיר בגחלתם

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	דה"נ	ת"א
20:19	19:44	18:44	
20:22	19:42	18:28	י"ם
20:22	19:45	18:35	חיפה
20:21	19:44	18:46	ב"ש

ונוחים המשרים סביבם אווירה של חברות, ממש שאשר ידבר איש אל רעהו.

מצב זה האחרון מסוכן ביותר, שכן אותו תלמיד מרגיש את רבו כחבר, ופעמים שיכול להרשות לעצמו לדבר בחוסר כבוד, או חליה אפילו בזלזול בלי משים, או לו ואוי לנשמתו זה דומה ממש לאדם המתפעל מיופיו של הנחל, מהצבעים המרהיבים שישנם באש האוחזות בגחל, ונוסלו בידו כדי להנות מיופיו, הרי וודאי שיכנו ידיו, פעמים רבות אדם נענש על בזיון תלמידי חכמים, ולא מעלה על דעתו שאותה צרה שבאה עליו היא מחמת בזיון תלמיד חכם, ומפשפש במעשיו, ובדוק את התפילין והמזוזות, ומה לא? אך אפילו הרהור קל לא עולה בליבו שמה שארע לו הוא מחמת שפגע ברבו או בתלמיד חכם מה או אחר.

אחים ואחיות יקרים, נדע נאמנה שדבר זה הוא סכנת נפשות של ממש, השי"ת לא מוחל על כבודם, פעמים שמרשים לעצמנו לדבר על רב פלוני או אלמוני, בפרט בימים הללו ימי בחירות, תוכל בעונות הרבים כאלה המרחיבים פיהם לבלי חוק על גדולי ישראל, וחז"ל אמרו כל המדבר לשון הרע על תלמידי חכמים אין רפואה למכתו, פירוש שאם יחלה חלילה, לא תהיה רפואה למכתו אלא ימות בחוליו רח"ל, לכן נדע להזהר ולהישמר, להזהיר את האחרים שידעו שמשם בנפשם הדבר, והרי הדברים קל וחומר ומה נדב ואביהו שהיו גדולים בשישראל, עד כדי כך שאמרו עליהם חז"ל שהיו גדולים יותר משה ואהרן, עם כל זה כיוון שהורו הלכה בפני רבם התחייבו בנפשם ולא הועיל להם כל גדולתם ומעלתם, אנו הקטנים על אחת כמה וכמה, נדע ונזהר נישמר מכל משמר בכבודם של תלמידי חכמים ועל ידי זה נזכה לברכה והצלחה בכל מעשה ידינו אכ"י

שבת שלום ומבורך

בפרשת השבוע מוצאים אנו את מיתתם של שני בני אהרן נדב ואביהו בהקריבם אש זרה, חז"ל הסבירו כמה הסברים מה הפירוש בהקריבם אש זרה, פירוש אחד שנכנסו שתיי יין למקדש, פירוש שני על שלא נשאו נשים, פירוש שלישי על שהורו הלכה בפני רבם, ננסה להתמקד בעניין הוראת הלכה בפני רבו שחייב מיתה, ראשית עלינו לדעת שכבודו של הרב זהו כבוד ה', וכמו שאמרו חז"ל ומורא רבך כמורא שממים, וכל החולק על רבו כחולק על השכינה, ועוד יותר מכך מצינו שהקפיד הקב"ה על כבודם של צדיקים יותר מכבודו, שהרי כשהעמיד ירבעם בן נבט שני עגלים בן ובבאר שבע לא פגע בו ה', ואילו כשהושיט ידו להכות את עידו הנביא יבשה ידו.

כשאל משהו לשאול את הרב שאלה, ואחד התלמידים עונה במקום הרב, זוהי פגיעה של ממש בכבודו של הרב, שמראה אותו תלמיד כאילו שהרב לא יודע מה לענות או שצריך לעזרתו, התנא באבות אומר "הווי מתחמם כנגד אורם של תלמידי חכמים, והווי זהיר בגחלתם שלא תכונה, שנשיכתם נשיכת שועל, ועקיצתם עקיצת עקרב, ולחישתם לחישת שרף, וכל דבריהם כנחלי אש".

הבה נתבונן כמה נפלאים ומדויקים הם דברי חכמינו הקדושים, למה המשילו את תלמידי החכמים לאש, לנחלים, האש בכוחה לחמם את האדם בשעת הצידה והקור, וכן לבשל את המאכל, אך גם סכנה גדולה ונוראה יש בה, יכולה היא לשרוף ולכלות כל חלקה טובה, וזהו בדיוק העניין בתלמידי החכמים, הוי מתחמם כנגד אורם של תלמידי חכמים, אדם החפץ להתחמם מהאש, וודאי תופש מרחק כדי לא להיכוות ולהישרף חלילה, כך הלומד לפני החכמים, צריך מאוד להיזהר לא להקל ראש כנגדם, פעמים שהרב שפל ועניו ואינו תקיף, ישנם רבנים תקיפים מאוד, וכל העומד בפניהם נמצא במורא ופחד, וישנם אחרים ענוותנים

הלכה למעשה

חמץ שעבר עליו הפסח

שאל את הרב

סעודות מצווה

ביתנו החדש

סלנג

מחכימים ברמה

עין הרע

פינה חדשה
הטור האישי

מתוך הספר "זרועות עולם" להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

בידו. לאחר חג הפסח נסה הרב לזכות את הקבוצניק במצוה זמנית המיוחדת לזמנים אלו, הלא היא מצוה 'ספירת העומר'. "ראה ידידי", אמר הרב, "אין פאן כל מאמץ או הצהרת קנאות, כל שעליך לעשות הוא לומר בכל יום משפט אחד, לדגמא: "היום שנים עשר יום לעומר" שהם שבוע אחד וחמשה ימים". הקבוצניק הביט בחייו ברב הקשיש שפצעו לא נואש ממנו, מאמץו נגועו ללבו והוא התרצה, כשהוא חוזר אחרי הרב: "היום שנים עשר יום". למחרת, עוד בטרם ברכת שלום, פונה הקבוצניק לרב: "הרב, אני חושב שאני מתבונן להניח תפילין!" זו היא כחה של מצוה זו כחה של התקדמות קטנטנה המביאה אחריה עוד פסיעה ועוד פסיעה קדימה.

בחפיפה היה ראש ושיבה מבגד, שבעל בקר, בדרך לתפלת שחרית, היה פוגש ביהודי קבוצניק, שאינו יודע דבר על התורה והמצוות. בקר ראו זה את זה וכל אחד פנה לדרך - זה לתפלה וזה לעבודה. בתחילה עיניהם רק נפגשו זה עם זה ולא החליפו מילה, אך לאחר זמן הפכה הפגישה בשעות הבוקר לדבר קבוע והשנים החלו לאחל זה לזה "בקר טוב" ומעת לעת החליפו ביניהם מספר מלים. ראש הישיבה נסה לשכנע את הקבוצניק במלים רכות ובדרך נעים לזכות במצוה הנחת תפילין - מצוה שבה חב כל יהודי. אלא שאותו קבוצניק, שהגיע מאחד הקבוצים של הישיבה הצעירי שם בז כל דבר שבקדשה, סרב בנחרצות להניח תפילין. כך נסה הרב פעמים רבות ולא עלתה

אני מתחזק ונהנה לשמוע את הרב הגאון רפאל זר שליט"א בעיקר בדיסקים בנסיעות. יום אחד נסעתי באוטו ויצר הרע התלבש עלי. והייתי בדרך לעבור עבירה. פתאום הרב בדיסק התחיל לדבר בכל הכוח כמה עלינו לעמוד בניסיונות. שמעתי והרגשתי שזה אות משמיים וברחתי משם בשיא המהירות. תודה לך הרב שאתה שומר עלי ומחזק אותי תמיד והכל בחיך ובאהבה!!!

אין עליך רבנו!!!
לשליחת טור אישי שלחו
מייל karvenu1@gmail.com

שבת קודש
רחוב יהודה הנשיא 47 פ"ת
בשעה: 14:15

יום חמישי
רחוב רבי יוסף קארו 3 אור יהודה
בשעה: 21:15

יום שלישי
רחוב סעדיה תתוכה 70 יהוד
בשעה: 21:00

יום שני
רחוב הקול 7 פ"ת
בשעה: 20:00

שיעורי כבוד מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א השבוע:

פעמו מן המילים והצבעים. הצדקה קיבלה ביטוי עליון וערכי, היישר מעולם האצילות. יונתן גולד אמר לה: "גברתי את זוכה לקנות את הציור האחרון בסדרת "הצדקה", שיהיה לך לברכה. הקשישה נטלה את הציור והתבוננה בו שנית. היא הוציאה מכיסה פנקס המחאות ורשמה. אחר כך היא התיישבה על כורסא סמוכה, והביטה שוב בציור. לפתע הוסט ראשה ימינה ושמאלה, לפתע חירחרה וחיוורון עטה פניה עד שכולם הבחינו שהיא איבדה את הכרתה. גב' מורן, אחות במקצועה שהבחינה בכך, סטרה קלות בלחייה של הקשישה, אחזה בלשונה שלא תכנס לגרונה, הנשימה אותה ארוכות... כשמסביב כולם קוראים תהילים בהתרגשות "... מאין יבוא עזרי, עזרי מעם ה'". לאמבולנס שהגיע תוך דקות ספורות לא הייתה עבודה. גב' בלומה מאיר התאוששה וחזרה אט אט להכרה. האח בדק את לחץ הדם, את פעימות הלב, הכל היה תקין. אחרי רבע שעה בלומה חזרה לעצמה. יונתן גולד היה נסער. "גברתי מה קרה? נראה לי שהציור...". "כן" השיבה "הציור שלך השפיע עלי קשות... הבט כאן במספר הסידורי המופיע כאן בציור שלך מצד שמאל. 199A. "נו, מה בכך?" שאל גולד "זה המספר הסידורי של העותק הזה". "הבט כאן בזרועי" ביקשה גב' מאיר, "כאן מופיע גם המספר 199A, אני ניצולת שואה כפי שאתה מבין... אני פשוט הזדעזעתי מן העובדה שהמספר על זרועי תואם את המספר שעל הציור שקניתי שהוא, לפי דברייך, האחרון בסידרת הצדקה". "ומדוע קניתי דווקא ציור זה" שאל גולד. "כי נושא הצדקה קרוב לליבי. לפני השואה ניהלתי גמ"ח גדול שסייע ליתומים וליתומות להקים בית בישראל. גם במהלך השואה עשיתי מאמצים רבים לעשות צדקה, עד כמה שיכולתי בתוך השכול הדמע והיסורין, וברוך השם ניצלתי, הגעתי ארצה, ויחד עם בעלי המנוח חזרנו לעזור לכל דיכפין ודיצריך... 199A. גולד הביט במספר שעל זרועה, הביט במספר הסידורי של הציור ואמר "... לא יאומן צדקה בגימטריה... 199". יד ההשגחה העליונה ליטפה את תלתליו של גולד הצעיר, כמו אומרת לו "אתה מבין כישרון צעיר שלי, צדקה תציל ממוות זה לא רק ציור, או פסוק, או מספר של אסירה במחנה ההשמדה, אלא זו הנהגה אלוקית פשוטה. והנה חביבי קיבלתם רמז אתה והגב' הצדקנית בלומה גולד. 199" (קובי לוי)

יונתן גולד היה אמן עם נשמה מיוחדת. אל תשאלו איך ולמה, אבל הקב"ה נטע בו כשרון אומנותי ששילב בצורה מדהימה, ויזואליה הרמונית ססגונית שבין פסוקי תהילים לבין ציורים מלאי הבעה מתוך הבריאה המופלאה של ריבון העולמים. כל המבטי בציוריו היחודיים של גולד, כאילו נוגע בהבזקים הבלתי נראים שבין "ויהי אור" כמאמר, לבין האור עצמו הפולח לאישוני עיניו, היוצא מתוך הצורות והצבעים. הפסוקים בציוריו, לא רק נכתבו ביד אמן, הם כמו דיברו לצופה את תוכן העמוק, אותו תוכן עלום וסודי שדוד המלך המשורר, המאמין, הרגל הרביעית של המרכבה הבליע במילים, בתגים, ואפילו ברווחים והחללים שבין תיבה לתיבה ובין שורה לשורה. הוא ידע לנגן את מילות הקודש במכחולו, ואם הייתם מתעקשים יכולתם להאזין לשירת הלווים הבוקעת משם. יונתן גולד היה גם מרצה מאלף, שמעבר למוסר היהודי המתנגן שבקע ממנו, הוא היה בבחינת "דברים היוצאים מן הלב, נכנסים אל לב השומעים". עם תום ההרצאה הוא היה מגביה את פרוכת הקטיפה שמאחוריו, ולעיני מאזיניו, היו נפרשים קומץ ציוריו המדהימים שמעבר לויזואליה שלהם שידרו את קסם הבריאה מחד, ושירת דוד המלכותית מאידך. היה זה מהלך מהמם ומפתיע. יונתן גולד היה אמן רגיש ואיש טוב לב, שידע להעניק מעצמו לאחרים, במידה נדירה. לאחר הרצאתו הרגישה הוא נהג לספר על ציוריו, אבל זו כבר היתה שיחה קולחת חברית, שהעניקה הרבה בטחון ואהבת השם לכל מי שהאזין לו. את ציוריו המקוריים שמר מר גולד בכספת גדולה באחד הבנקים בניו-יורק. ערכם היה רב, והוא לא רצה חלילה להקלע לסיטואציה קשה מבחינתו, של שוד וגניבה. הנשמה שלו היתה אצורה בציורים הללו, והוא לא יכול היה שיקרעו ממנו - חלילה - את נשמתו. אשר על כן, הוא שיכפל בהדפסי משי מרהיבי עין, 200 עותקים מכל ציור שלו ומיספר אותם באופן מדויק. באחת מהרצאותיו בדרום הארץ בחודש אלול לפני כ- 20 שנה, הוא הבחין בגברת אחת, קשישה עטויית כיסוי ראש שבחנה לאחר ההרצאה את ציוריו אחד לאחד, בעין בוחנת. היא נראתה נרגשת, ופיה מילמל תפילה, או פסוקי תהילים. "אני רוצה לקנות את הציור הזה" אמרה הקשישה לגולד, והצביעה על הציור אשר בתוכו נשור הפסוק מתהילים "פותח את ידיך... ומשביע לכל..." הציור והפסוק האירו לעיני המתבונן את מצוות הצדקה באור אלוקי. הנתינה, העין הטובה והלב הנדיב

שלום לכבוד הרב מוצפי שמעתי את רבינו מדבר המון שהיום אנשים ממציאים סעודות מצווה. מה התנאי ומתי זה סעודת מצווה?

שאל את הרב

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

תשובה: שלש שכבות ומדרגות.

א, עיקר סעודת מצווה היא סעודת מילה באותו היום. **ב,** סעודת נישואין של תלמיד חכם עם בת תלמיד חכם. **ב,** סעודת בר מצווה ביום הולדתו. סיום מסכת. **ג,** סעודת שידוכין ונתינת המתנות. או סעודה שתלמיד חכם גדול שרוי שם. הנפקא מינה הוא לאכול בחצות יום השישי, בתשעת הימים. אכילת הבכור בערב פסח. רק המשבצת הראשונה [הפרט א] מותרת. **ד,** שאר הסעודות יקראו "סעודות הרשות".

**חודש ניסן חודש הגאולה
שותפים בבניית בית מקדש מעט**

בניין מוסדות "קרבונו לעבודתך" מצווה לדרום מכספי מועשר
בהמלצת גדולי ישראל

לשזתפות: 03-9091313

העלון מוקדש: להצלחת - ספיר בת מרים, אבינועם בן טובה עטל, אלי גרבי ובני משפחתו, נתנאל בן איווט, ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאור בן נורית אפרת, משפחת שמעוני, להצלחת עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לרפואת-עילאי חיים בן אסתי, מרים בת שרה, דניאל אבנר בן כרמית, זבולון בן מרים, יעקב בן מרי, לעילוי נשמת- דוד בן עליה, דוד בן שרה, רפאל בן שושנה, איתן זלמן בן רבקה, גילה בת רבקה, רבקה בת יוכבד, פאני בת דוב, עקיבא בן אליהו הכהן, עמרי בן אסתי ד"ל, הרב בנימין יהושע זלבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה, איתי ז"ל בן שושנה, טובה בת פורטונה ז"ל, יוסף יאיר חיים בן נינה, אליס בת חנינה.

סלנג

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

צריך להזהר שלא להכניס סלנג ומילות רחוב הביתה, כי הבית אינו רחוב. בתקופתנו נכנסה מילת סלנג לא נקיה שמרוב שאנו משתמשים בה אנו לא מבינים למה היא כל כך גרועה. לדוגמא, אבא קנה לאמא שעון חדש לכבוד היוםולדת שלה. במעמד כל בני הבית הוא הגיש לה את השעון. האמא התרגשה והודתה לאבא במילים נרגשות, וניסתה לענוד את השעון. היא גילתה שהאבזם לא נסגר... אחרי מספר ניסיונות היא אמרה בקול רם: איזה אבזם 'דפוק' זה... קוראים יקרים, הידעתם שהמילה 'דפוק' היא מילה לא נקיה? המילה הזאת הגיעה מהפושעים שברחוב. היא כל כך השתרשה עד שאנחנו לא מרגישים בזה בכלל. הילד שמע את תגובת אמו, פנה לאחותו לפני השינה ואמר לה: 'דפוקה'. אמא כל כך נסערה וכעסה ואמרה לו בקול רועם: מי לימד אותך את המילה הזאת? נו, מי לימד אותך? האמא היא המורה. דוגמא נוספת. אבא ישב על הספה ובנו בן העשר ישב לידו וסיפר בדיחה. האבא נהנה מהבדיחה ואמר לו: אתה 'גנוב', אתה יודע? מהיכן בדיוק האבא גנב את הילד? 'גנוב' זוהי מילה של רחוב. מחר האבא יספר בדיחה והילד יאמר לו: אתה אבא 'גנוב'. איך זה נראה בעיניכם? וכן, אפשר לומר - התפקענו מצחוק, ולא לומר - נקרענו מצחוק. יכול להיות שחלק מהקוראים ירימו גבה ויאמרו - מה גם את זה לא אומרים? אבל כשאנו מדברים על נקיות הלשון, הכל כלול. עדינות בדיבור כשמדברים אפשר להשתמש במילים יותר עדינות כדי לבטא את מה שאנו רוצים. לדוגמא, בני המשפחה ישבו בפינת האוכל לארוחת צהרים. לפתע האמא הבחינה בטיטול שהונח בפינה ולא נזרק לאשפה. אמרה האמא: תזרקו את הטיטול, זה מסריח... הילד שמע את המילה 'מסריח', ואמר לאחותו: מסריחה. אמר לו האבא: מי לימד אותך להגיד את זה? ושוב אנו שואלים מי לימד אותך? אמא אחרת אמרה: תזרקו את הטיטול, יש פה ריח לא נעים... זה כבר נשמע אחרת. צריך להעלות את רף הדיבור לרמה כזו, וזה אפשרי. הכל תלוי בכח הרצון ובעקביות. נסכם ונאמר, שדוגמא אישית בענין לשון נקיה מחנכת את הילדים לרמת דיבור נאותה ומעדנת את נשמתם. וצריך לתת על זה את הדעת.

חמץ שעבר עליו הפסח

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

א. כל המשחה חמץ ברשותו בפסח, ביטל מצות עשה, שנאמר: "תשביתו שאור מבתיכם", ועובר על לא תעשה, שנאמר: "לא יראה לך חמץ", לפיכך קנסוהו חכמים ואמרו (פסחים כח): חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח אסור בהנאה. והחמץ הזה נאסר בהנאה בין לו בין לאחרים. ואפילו אם לא ידעו אותם אחרים שזה חמץ שעבר עליו הפסח, היודע חייב להודיעם ולהפרישם להצילם ממכשול שלא יאכלו ממנו.]

ב. גם מי שבדק החמץ בארבעה עשר בניסן כדת, וביטלו אחר כך באמירת "כל חמירא דאיכא ברשותי דחזיתיה ודלא חזיתיה", אסור לו מדברי סופרים להשאיר חמץ בעין ברשותו בימי הפסח, ואפילו חמץ על ידי תערובת אסור להשאירו ברשותו, אלא ימכרו לגוי כדת (באמצעות הרבנות הראשית המקומית שעושים את המכירה לגוי כדין תורה), או יבערנו לגמרי. ואם נשאר החמץ ברשותו ולא מכרו לגוי הרי הוא אסור בהנאה, (כדין חמץ שעבר עליו הפסח, שקנסוהו חז"ל על שלא ביערו מרשותו), מפני שחששו חכמים וגזרו שמה לא יפקירונו כדת, ויערים ויאמר שהפקירו. (או שמא לא יפקירונו בלב שלם). ואפילו השאיר את החמץ ברשותו באונס אם לא ביטלו נאסר בהנאה. ויש אומרים שאפילו אם ביטל החמץ וגם היה אנוס או שוגג במניעת ביעורו, אף על פי כן נאסר בהנאה. ויש חולקים ומתירים כשיש שני צדדי היתר, דהיינו כשביטלו, וגם היה אנוס בדבר. ואם יש הפסד מרובה יש מקום לסמוך על דעת המתירים. והכל לפי ראות עיני הדיין.

ג. אין לקנות שום מצרך שיש בו חמץ, לאחר הפסח, בין מאכל בין משקה (כגון בירה), אלא מבעלי מכולת וצרכניה שמכרו את החמץ שלהם לגוי, על ידי הרבנות המקומית כנהוג, או על ידי תעודה מתאימה, כדי שלא ישל בחמץ שעבר עליו הפסח. אבל אסור לקנות מיהודי לא דתי שאינו שומר תורה ומצות, שיש לחוש פן לא מכר חמצו לגוי על ידי הרבנות המקומית, קודם לפסח, כנהוג. ואפילו הוא אומר שמכר חמצו קודם הפסח, אין לסמוך על דיבורו, מאחר שנהוג לתת תעודה מתאימה מהרבנות המקומית בתאריך של אותה שנה המאשרת דבר המכירה, לפיכך אין להאמינו עד שיראה את האישור הנ"ל.

עם ר' עמי מימון

חידודון

שאלה: איזה עוף מהעופות הינו בעל תרבות רעה מאד? תשובה: במסכת סנהדרין (דף ק"ח ע"א) דרשו על הפסוק: כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ (בראשית ו' י"ב), אמר ר' יוחנן: מלמד שהרבינו בהמה על חיה, וחיה על בהמה, והכל על אדם ואדם על הכל. אמר ר' אבא בר כהנא, וכולם חזרו חוץ מתושלמי. ופירש רש"י: חוץ מתושלמי. עוף הוא שאוחז עדיין תרבות רעה שמזדווג עם הכל... ובמסכת חולין גבי שמונה ספיקות איתא... ודרכו של אותו עוף להרביע כל הבריות.

סדנת זוגיות

ממלאים את ימי ספירת העומר בשמיעת דברי תורה!

USB עם כ-850 דרשות של מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

USB עם סדנת זוגיות מלאה לצפייה ושמיעה חובה בכל בית!

להזמנות חייגו: 03-9091313

כ-850 הרצאות מחזקות

שטיפת מוח

הטור המאויז

שחורות. אבל תמיד יש את אותו דוד שיזרוק לך "תגיד מה נהיית חרדי?" "אני חרדי? חס ושלום הכיפה הזאת יותר נוחה לי..." איזה פחדן! תגיד לו שאתה דוס! כן דוס! כזה שחור ממאה שערים עם שטריימל שזורק אבנים בשבת! ממה אנחנו חוששים בעצם? הרי בסוף נהיה בעז"ה באמת חרדים עם כל "הלוק". למה אנחנו אוהבים למשוך זמן? לא בגלל שחושבים להתחרט חס ושלום, פשוט מעדיפים שהחברה תעכל אותנו לאט לאט.

ברוך ה' אנחנו שם! קנינו את הכל: חליפה, כובע ויצר הרע... הולכים ברחוב במקום מגורינו הלא דתיים ומרגישים פתאום דקירות בגב, אך מה זה...? אלה לא דקירות סכין, אלה דקירות עם העיניים! מה הבעיה של האנשים? מה אנחנו מפריעים להם? אם ננסה לחזור לעבר ולשים את עצמנו במקום שלהם, מה היה מפריע לנו לראות דוס עובר ברחוב שלנו?...

גיליתי דבר מדהים! זה בהחלט היה מפריע לי, ומה שמפריע היא העובדה שאותו חרדי מעורר אצלי מחויבות, מחויבות בזה שאני יהודי, שבאמת הייתי צריך להיות גם דתי כמוהו וזאת הדרך הנכונה, זאת האמת... אבל כרגע מכל מיני סיבות זה לא מתאים לי והעובדה שהוא מסתובב לי מול העיניים רק מזכירה לי את המחויבות הזאת! פשוט רציתי שהחרדים יעלמו כי הם הפריעו לנו לחיות את חיי השקר שלנו...

כבעלי תשובה תפקידינו בכח הוא לשמש דוגמא "והעמידו תלמידים הרבה" (פרק אבות). ע"י דוגמא טובה של איך צריך להתנהג יהודי אמיתי, נוכל להראות שהחרדים לא באמת נושכים, וכך לקרב רחוקים בהרבה. אהבה.

"חזרה בתשובה זאת לא שטיפת מוח", "חזרה בתשובה זאת לא שטיפת מוח", תכניסו את זה טוב טוב לראש שלכם. לשים כיפה או לא לשים כיפה זאת השאלה... מה בעצם עוצר אותנו מלשים את אותה חתיכת בד עגולה שבקושי מורגשת? אז פה הטעות! מרגישים אותה! כל חוט וחוט שרקום בתוכה, כל כך כבדה, אפשר לחשוב לרגע שחזרתי לצבא ושמתי קסדה על הראש! זה לא כבד על הראש זה כבד על הלב.

עוד פעם מה יגידו? אחרי כמה שנים אתה כבר מבין שזה לא ממש מעניין מישהו ושכל ההתלבטויות שהיו לך הם בעצם רק על איך אנשים יגיבו. אם היינו צריכים להתחשב בדעתו של כל אחד לא היינו זזים מטר. כתוב: "אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח", שמעתי מפי הרב אמנון יצחק שליט"א למה כתוב פעמיים נח? כי נח היה "נח" לבריות ו"נח" לאלוקים, הוא התחשב במה שאמרו לו, התרצה גם לה' וגם לאנשים, אך בסוף כתוב "את האלוקים התהלך נח", בסוף הוא בחר את ה"צד" של ה'! בני אדם לא היו אצלו שיקול כלל! כך גם אנו לא צריכים להתחשב ולהיות "נוחים" בגלל שלא נעים לנו, צריך לראות רק את ה' מולנו "שְׁוִי יְהוָה לְנִגְדִי תָמִיד".

בהתחלה אנחנו מנסים להיות עדינים מאוד, שמים כיפה לבנה עם איזה עיטור מסביב, אח"כ מגדילים אותה בשקל תשעים ורואים שאין תגובות קיצוניות מידי. בין לילה הפוכים אותה לשחורה רקומה, עוברת עוד תקופה שבה מנסים להיות מתוחכמים ומחליפים את הכיפה לשחורה של דוס אמיתי מבריקה כזאת... חושבים לעצמנו שבטח לא ישימו לב כי שתיהן

מחכימים ברמה

שתית מי גשמים בחודש אייר

סגולה לרפואה לשתות מי גשמים היוורדים בחודש אייר, וזו הרפואה הגדולה ביותר בעולם. וכך נהג רבי יצחק כדורי זצ"ל בעצמו. וכן שמענו מהגאון האמתי הרב מוצפי שליט"א שטוב הדבר גם לאשה לפני ילדה שמקשה ללדת.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

בשמחה מרצונו. הרב ערך את הפדיון, למחרת קיבלנו טלפון מהבן שהוא אינו חש בטוב והלך לבית החולים שם אמרו לו שהגיע בדיוק בזמן אם היה מתעכב הוא יכל למות! לאחר שהרופאים הצליחו לייצב את מצבו הוא החליט שהוא לא נשאר שם עוד רגע אחד ומיד עם יציאתו מבית החולים הוא חוזר לארץ ישראל, למשפחתו האהובה שמחכה לו בקוצר רוח. תודה תודה תודה כבוד הרב שהחזרת את הבן היקר בריא ושלם למשפחתנו!

סיפורי ישועות

לצערי הרב בני בגיל ההתבגרות התחיל לרדת מבחינה רוחנית. בסופו של דבר הוא טס למזרח הרחוק למרות התנגדותנו. אנחנו שומרים איתו על קשר אך אין מילים לתאר את הצער העמוק שאנו נמצאים בו כשהוא לא נמצא איתנו. בשיחתנו האחרונה הוא הודיע לנו שהוא לא מתקרב לארץ והוא הולך להשתקע שם כמה שנים טובות! אני ואשתי בכינו ולא יכלנו לחשוב על אפשרות כזאת שבננו האהוב יישאר במקום טמא כל כך עוד מספר שנים... ביקשנו מהרב שיערוך תיקון פדיון נפש לבננו היקר שיחזור לארץ